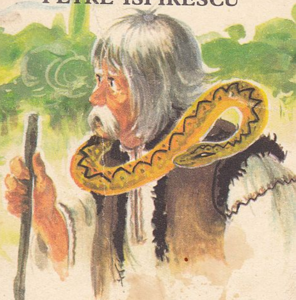
PETRE ISPIRESCU

COPIL ISTEȚ

PETRE ISPIRESCU

COPIL ISTEȚ

(text prescurtat)

EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREŞTI, 1977

Copertă și ilustrații de
COCA CREȚOIU-ȘEINESCU

A fost odată un om care rămase la bătrînețe singur cuc. Urîtul singurătății nu-l lăsa în pace și el hotărî să-și ia un copil.

Plănui ca să ia de suflet prima ființă ce-i va apărea în cale. Ieși omul din casă, dar nu-i veni înainte nici un copil, așa că se încumese de se duse afară din cetate. N-apucă să facă doi-trei pași și dete peste un șarpe. Omul zise: «Vrei tu, șarpe, să fii copilul meu?» Șarpele se învoi numai dacă bătrînul îl va purta în circă. Omul se mulțumi și luă șarpele, care i se încolăci împrejurul gîtului. Mîncarea unuia era și mîncarea celuilalt. Nimic nu făcea unul fără altul. Dar bătrînețea aduce cu ea neputință și omul începu

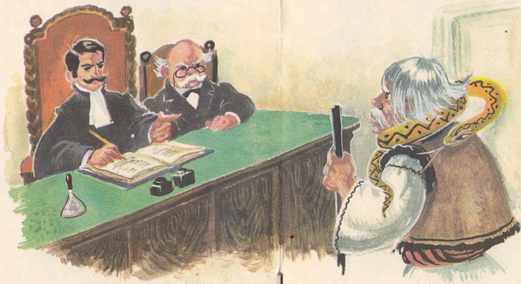

a umbla în papainoage, cocoșat de bătrîn ce era și de povara ce purta. Într-una din zile zise șarpelui: «Măi șarpe, fătul meu, fie-ți milă și dă-te și tu pe jos,

că nu te mai pot duce». «Ba să-ți muți gîndul, tată. Așa ne-a fost învoiala.» Oamenii îl povățuiră pe bătrîn să se ducă la judecată. Dar judecătorii nu avură ce-i

face, dacă așa era învoiala. Bătrînul plecă plin de obidă, abia tîrîndu-și trupul. La marginea unui

maidan, o mulțime de copii se jucau de-a împărații. Ridică omul ochii către copilul ales împărat, și care ședea pe un buștean mare. Dinaintea sa, doi vinovați legați

cobză. Se apropie de împăratul copiilor și-i ceru să-l supună și pe el la judecată. După aceea, îi povesti totul; cum făcuse el învoiala cu șarpele, pe cînd avea putere și mai era încă tînăr. Șarpele voi să răspundă, dar împăratul îi tăie pofta de vorbă, zicînd: «Este o necuviință de cele mai mari ca să răspunzi înaintea judecătorului de acolo de sus, de unde te afli. Nu știi că împricinații stau jos pe pămînt în fața judecătorului?» Șarpele se descolăci și se dete jos pe pămînt, de unde spuse că el se ține de învoiala care pentru el e sfîntă. «Copilul

care n-are milă de părinții lui nu este vrednic să vadă lumina soarelui», îi răspunse copilul-împărat. Și se repeziră toți cu bîte, cu toiege, și-l striviră cît ai zice mei. Judecata unui copil îl scăpase pe bătrîn de necazul ce căzuse pe dînsul.

Lector: IOANA RICUS
Tehnoredactor: ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules: 9 II 1977; Bun de tipar: 28 V 1977; Apărut: 1977; Comanda nr.: 1302; Tiraj: 200 000; Banderolat: 180 000 + casetă 20 000; Coli de tipar: 4.

Tiparul executat sub comanda nr. 26 la Întreprinderea Poligrafică „BANAT", Timişoara, Calea Aradului nr. 1.

EDITURA
ION CREANGĂ

Set 8 buc. Lei 5.